

NAÅ E PUTOVÃ•NÃ• ZA SVOBODOU - I.

NedÅ le, 24 zÅjÅ™Å- 2023

PÅ™eÄ•etl jsem si jednou tady, v rubrice "Tady a tam" nÅ›co povÃ-dÃ;jnÃ- o tom, jak je doma, tedy ve vlasti, krÃjsnÅ>. Je to tak musÃ-m s tÅ-m souhlasit. RÅjd bych na tohle tÅ©ma pÅ™idal dÃ;vnÃ½ nÅjÅj pÅ™Ã-bÅ›h. V roce 1984 mi pracovnÃ-ci PasÅ- a BrnÃ nabÃ-dli velkoryse pasy do JugoslÃjvie. Vzhledem k okolnostem, za jakÃ½ch se to stalo, pochopil jsem, a pasy pÅ™ijal. PotÃ© tÅ›nÅ pÅ™ed odjezdem k tomu pÅ™idali informace, kde v BÅ-lehradÅ je kancelÃjÅ™ OSN pro uprchlÃ-ky a kde se mohlÄsit. Nejsme hrdinovÃ© a udÅlali jsme to.

TeÄ• pÅ™ijde trochu dat. Dva mÄ›sÃ-ce v BÅ-lehradÅ v kempu pro uprchlÃ-ky, pak deset mÄ›sÃ-cÅ pod pÅ©Ä•Ã-Traiskirchenu a v IÄ©tÅ 1985 koneÄ•nÄ Amerika. Podle mÄ-stnÃ-ch zÅjkonÅ jsme po roce dostali green karty, po dalÅjÅ-ch pÅ•ti letech jsme mohli poÄ¾Äjdat o obÄ•anstvÃ-. NeudÅlali jsme to, ale i kdyby to uÄ¾ byl rok 1991. Podle Ä•eskÃ½ch zÅjkonÅ mÅ-Ä¾e o znovuzÃ-skÃ;jnÃ- Ä•eskÃ©ho obÄ•anstvÃ- poÄ¾Äjdat ten, kdo ho ztratil zÃ-skÃ;jnÃ-m jinÃ©ho obÄ•anstvÃ- do bÅ™ezna 1990. Abych to shrnul, z domova nÅjs vyhnali, a tÅ-m Ä¾e pÅ™ijmeme jinÃ©ho obÄ•anstvÃ-, ztrÃjčme Ä•eskÃ©. Pokud ameriÄ•tÃ- obÄ•anÃ© nebudem, nemÅjme nÅjrok na sociÃjlnÃ-podporu v pÅ™Ã-padÄ>, Ä¾e ji budeme z nÅ›jakÃ©ho dÅ-vodu potÅ™ebovat a tak je to vlastnÄ Ä¾ivotnÃ-nutnost.

ZajÃ-mavÃ© je, Ä¾e zÅjkon stanovÃ-ztrÃjtu obÄ•anstvÃ-pouze v pÅ™Ã-padÄ> dobrovolnÃ©ho projevu, nikoli pÅ™i zÃ-skÃ;jnÃ-novÃ©ho obÄ•anstvÃ-nedobrovolnÄ>, napÅ™Ã-klad sÅ`atkem. Tedy nevÃ-m jak kdo, ale jÅj v Ä¾ivotÄ> nevidÃ'l Ä¾enu, kterÃj by se vdala nedobrovolnÄ>. Dlouho, pÅ™edlouho jsme vÅjhali, zda se chceme stÃj americkÃ½mi obÄ•any. NÅ›ak jsme necÄ-tili potÅ™ebu tÅ© zmÄ›ny, nechtÄ>lo se nÅjm ani do uÄ•enÃ-se ke zkouÅjkÃjm. Jsou ze znalosti Ä°stavy, zÅjkonodÃjrstvÃ-historie a spousty jinÃ½ch dÅ-leÄ¾itostÃ-, o nichÄ¾ bÅ-Ä¾nÃ½ AmeriÄ•an nemÅj ani tuÅjenÃ-. DÄ›lajÃ- se Ä°stnÃ-pÅ™i pohovoru u Immigration and Naturalisation Service (dÅjil prosÃ-m uÄ¾en INS, ano?). Tomu se kaÄ¾dÃ½ jen trochu chytrÃ½ Ä•lovÃ>k vyhne jak jen mÅ-Ä¾e, aspoÅ`to mi radili jinÃ-. Existuje druhÃj moÄ¾nost, sloÄ¾it zkouÅjky pÅ•-semnÃ», formou testu, u nÅ›koho, koho si k tomu INS vybrala, provÃ•Å™ila a schvÃjila. Ä•elovÃ>k musÃ- zkrÃjtku prokÃjzat, Ä¾e se americkÃ½m obÄ•anem skuteÄ•nÄ> chce stÃj.

Pak jsme se koneÄ•nÄ rozhodli. PÅ™i podÃjvÃjnÃ- Ä¾ÄjostÃ- jsme ovÅjem netuÅjili, do Ä•eho se vlastnÄ>pouÅjtÃ-me. V Ä°adovnÄ> INS v naÅjem mÄ›stÄ>mÄli na chodbÄ>vystavenÃ½ plakÃ;tek s Ä•-Ä-slem nÅ›jakÃ© Äjkoly ve Phoenix, Arizona, ti Ä¾e zkouÅjky organizujÃ-. Po tÅ™ech dnech pokusÃ- jsme se tam dovolali a ejhle, telefon zvedla nÅ›jakÃj roztomilÃj panÃ-v Oaklandu v Kalifornii. Vot kakaja tÅ›chnika!

VysvÄtlil jsem tÅ© rozmilÃ© osobÃ, o co se mi jednÃj a ona na mÅ>zaÅ™vala (doslova), jestli mi mÅj poslat balÃ-Ä•ek informacÃ-a pÅ™ihlÃjÅjek. JÅj na to, Ä¾e bych nejdÅ™Ã-v rÅjd vÄ>dÄ>l, zda majÃ-poboÅku tady u nÅjs, nebo aspoÅ`poblÃ-Ä¾. "Tak chcete ten balÃ-Ä•ek nebo nÅ©Ä•Ä•Ä•?" PÅ™emluvila mÅ>, souhlasil jsem a nadiktoval jÅ-adresu.

PÅ™i podÃjvÃjnÃ- Ä¾ÄjostÃ- o obÄ•anstvÃ- je potÅ™eba pÅ™iloÄ¾it fotografie a otisky prstÃ-. Informace na chodbÄ> INS Ä™Ã-kÅj, Ä¾e ne vÅjechny stÃjtnÃ-instituce se kvalifikujÃ-pro tak zÅjvaÄ¾nÃ½ Ä•in jako odebrÃjnÃ-otiskÃ-prstÃ-,

vlastně se kvalifikuje jedinou zálohou tady ve městě, střítně správa věhospitosti, tam jsou ti jedinou a INS vyvolenou. Vzal jsem si volno z prázdnice, manželka taky a jáli jsme na to. Dnes už jsem otráven Američan a tak by mně nepotřebovalo, co následovalo: "My to tady neděláme, to musíte jít jinam, jde to my nevěříte kam, zeptejte se na INS". A bylo to.

Popadl jsem telefonní - seznam a veden náhlíkům vnuknutém
jsem si našel městnou - školu pro pomoc uprchlých - m, zavolal tam a a
dovídám se, že otisky berou na adresu tří a tří. Druhá den jsem tam vyrazil, ale
na adresu je kostel! Objekt jsem ho nákolikrát doufaje v zázrak, jako že se
třímeba změnil - v kanceláře, ale nic. Další den jsem tedy znova volal školu pro
pomoc uprchlých - m, tam mi dali k adresu ještě telefonní - číslo, já tam zavolal a
dovídám se, že adresa je správná, otisky prstů pro INS, vše, na kterou se
policie nekvalifikuje, bere pastor v kumbálku za oltářem!

Záskat správnou fotografie byla neuvěřitelná malichernost,
není jedinou specializovanou fotografem ve městě, jehož adresa je tak tajná, že ji
nezájmu ani on sám, ne, fotky měly být udělat tříčetnou - kdokoli, musí být ověřen udělanou
přímo osobou podle vzoru, ani malé ani velké, musí být vidět ucho a podobně.

Tak to bychom měli dělat vyplňnou - měřit dosti, fotky a
otisky prstů, zbytek maliernost poslat to. Jen jsme nevídali kam, možná dostane
je vše, všechny hezky vyjmenovanou - až dostává, s podotknutím, že musíte vše poslat
na tu správnou a nikam jinam. Která je správná, to je otázka. Hlavní - škola pro
Washington DC, pobočka v Omaze v Nebrasce, pobočka pobočky v Atlantě v
Georgii, nebo ta nejpobojákovatelná - pobočka pobočky tady u nás?

Manželka se obávala a já se zeptal. Měla ještě stále, vrátit se kancelářskému působilosti (bylo by třeba kouzlení kouzlení tehdy obryny nazvat pouhou kancelářskou silou) tam nebyla. Jakási škola edná k společnosti - od kudsi náš kam záplňná
jinam, zmatek tří - m, že se někdo dostal kolem strážní - vše působily, já - pod
přímo - sahou, že se to zavádělo nedovolený, informaci vyhledal a vyzradil. Potajá - já -
přímo edal moták a dělal kousek papíru velikosti poštovní - známky s jedinou slovem:
Atlanta.

Hrál, našemu ještě stále stojí - v budoucnosti zas o jednu
přímoekářskou měřítku měří. Uvolněnou jsem se vrátil znova do půjčení - po zkouškách. V balení - oku
informací - bylo další - telefonní - číslo, kam jsem zavolal a dozvídám se, že
nejblíže - město, kde měříme zkoušky složit, je v El Pasu v Texasu a že si tam
měříme zajet. Fajn, ale případně nám to kapku z ruky. Otisky prstů berouc - pastor
si vzpomněl, že kdysi kdesi zaslechl někoho mluvit o zkouškách u ACT. Netuším,
co to je, a nevěří - m o nikom, kdo by to věděl, my Američané milujeme zkratky,
zvláště když ta zkratka tvoří - slovo, kterou už vše nemusí souvisejí s přímo vodnou - m
textem.

Další - půjčení - bylo on line, nikoli on INS a našel jsem
městnou, tedy přímo v našem městě, organizaci, která tyhle zkoušky dělá - každou druhou
měsíc v jedné městě v jedné městě. O ně - ověření zase nevěděl na INS. Naučil se
že - danou - a složit zkoušky a to vše bylo v porovnání - s tří - m, co jsme už
absolvovali a co nás ještě - řekalo, snadnou...

S pokračováním našeho anabáze se ozvu přímo - - - - - .

Snad vÃ¡s to zaujme â€¡

Petr